

اخبار کاریگری

انتقاد جلودارزاده از تعیین شرط مدرک کارشناسی ارشد برای کاندیداتوری مجلس:

کارگران را نباید از صحنه سیاسی حذف کرد

عضو فراکسیون کاریگری مجلس گفت: براساس مصوبه مجلس مبنی بر تعیین شرط داشتن مدرک کارشناسی ارشد برای کاندیداتوری مجلس، در دوره بعد هیچ نماینده کاریگری نمی تواند در مجلس حضور داشته باشد و جای تاسف است که کارگران از کاندیداتوری در انتخابات مجلس محروم شوند.

سهیلا جلودارزاده در گفت و گو با خبرگزاری خانه ملت با تأکید بر ضرورت افزایش حضور زنان در مجلس گفت: زنان با توجه به میزان قابلیت ها باید بتوانند در تعیین مقدرات اساسی کشور حضور داشته باشند.

عضو فراکسیون زنان مجلس افزود: مجلس یکی از مراکزی است که مقدرات اساسی کشور را تعیین می کند و برای حضور زنان در مجلس نباید حد و نصاب قائل شد بلکه هر تعداد زنی که شایستگی دفاع از حقوق مردم را دارند باید در مجلس حضور یابند.

جلودارزاده با انتقاد از اینکه براساس مصوبه مجلس مبنی بر داشتن مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد برای کاندیداهای نمایندگی در دوره بعد هیچ نماینده کاریگری نمی تواند در مجلس حضور داشته باشد، تصریح کرد: اگر نماینده کارگر در مجلس نباشد چه کسی از حقوق کارگران دفاع کند. متأسفانه این مصوبه مصوبه جامعه کارگری را هدف گرفته و جای تأسف است که کارگران از کاندیداتوری در انتخابات مجلس محروم شوند.

عضو فراکسیون کاریگری مجلس با تأکید بر اینکه جامعه کاریگری کشور انارمی کند، گفت: کارگران توانمند هستند و نباید آنها را ناتوان و بیسواد نامید و از فعالیت های کلان و صحنه سیاسی محروم کرد.

یآوری خبر دهاد:

تلاش برای جلوگیری از ریزش نیروی کار در صنایع

مدیر کل حمایت از پایداری مشاغل وزارت کار با بیان اینکه بنگاه های مشکل دار با بیشترین نیروی شاغل در اولویت رسیدگی قرار دارند، گفت: صنایع غذایی و قطعه سازی در اولویت اقدامات جلوگیری از ریزش نیروی کار هستند.

کریم یآوری در گفت و گو با خبرنگار مهر اظهار داشت: رسیدگی به بنگاه های مشکل دار در حیطه کارفرمایان، مدیران بنگاه های اقتصادی، سهامداران و کسانی که به نوعی مسئولیت اداره بنگاه را بر عهده دارند، است. در این میان ممکن است افراد مرتبط نتوانند رفع مشکل کنند که در این شرایط باید از طرف دستگاه صادر کننده مجوز بنگاه مربوطه اقدام شود.

وی با بیان اینکه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی نیز از حیث حفظ نیروی کار، تثبیت و پایداری مشاغل به موضوع رسیدگی به وضعیت بنگاه های مشکل دار ورود می کند، افزود: ستاد تسهیل و رفع موانع تولید به استناد قانون مصوب مجلس مکلف است هم در سطح کارگروه های استانی و هم در سطح کارگروه های ستاد ملی نسبت به رسیدگی به وضعیت این بنگاه ها و صنایع اقدام کند.

یآوری گفت: در اولین جلسه ستاد تسهیل و رفع موانع تولید به میزبانی استان مرکزی مشکلات شرکت های ابرالکو، هپکو، واگن پارس، آذراب، نورد ولوله صفا، نورد پروفیل ساوه، ماشین سازی اراک، شرکت گلپونه پارس و شرکت هیبریدز زنده مورد بررسی قرار گرفت و تصمیماتی برای حل مشکلات آنها اتخاذ شد.

مدیر کل حمایت از پایداری مشاغل و بیمه بیکاری وزارت کار تأکید کرد: مادر وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به بنگاه اقتصادی که تعداد نیروی انسانی بیشتری در آن مشغول به کار باشد رادر اولویت رسیدگی قرار می دهیم و در حال حاضر بیشترین نیروی شاغل در صنایع غذایی فعالیت می کنند و این صنایع در صدر بنگاه های دارای بیشترین مشکلات قرار دارند. همچنین صنایع قطعه سازی کشور نیز نیروی شاغل زیادی دارند که این صنایع نیز مورد درد و صدمه پیگیری قرار گرفتند. به همین دلیل صنایع غذایی و صنایع قطعه سازی در اولویت برنامه های جلوگیری از ریزش نیروی شاغل قرار دارند.

به علت خارج بودن از شمول قانون کار، مناطق آزاد به محل است شمار کارگران مبدل شده که اعتراضات فراوانی از سوی جامعه کاریگری دربرداشته اما با توجه به پیگیری نمایندگان مجلس برای افزایش بی سابقه تعداد این مناطق بدون اصلاح قانون کار فعلی، کارگران آسیب دیده افزایش خواهند داشت

این مناطق را افزایش دهند که جای تأمل دارد. از طرف دیگر فارغ از ضد اشتغال بودن مناطق آزاد نا کار آمدی این مناطق برای نیروی کار، دولت باید این موضوع را بررسی کند که در مناطق آزاد و ویژه چند بنگاه اقتصادی و صنعتی تولیدی فعال حضور دارد که در تولید ناخالص ملی ایفا نقش می کنند.

این فعال صنفی کاریگری تأکید کرد: در حال حاضر ایجاد مناطق آزاد جدید در کشور ما با فلسفه وجود مناطق آزاد در دنیا هیچ تناسبی ندارد و در حقیقت می توان گفت که این اقدام، به نوعی فرار از حقوق حقه کارگران است.

وی همچنین با اشاره به محرومیت کارگران و نیروی انسانی شاغل در این مناطق از شمول قانون کار، گفت: متأسفانه در فرایند بررسی چنین لوایحی، از فسالان صنفی بخش هیچ نظر خواهی و دعوتی برای شرکت در جلسات کمیسیون های تخصصی مجلس نمی شود و باید اعلام کنیم که لابی صاحبان زر و زور، بسیار قوی تر از کارگران است.

براساس این گزارش، با توجه به اینکه از اهداف مهم تشکیل مناطق آزاد تجاری و مناطق ویژه تجاری، رفع موانع کار آفرینی، اشتغال زایی و جذب سرمایه گذاری بود و طبیعتاً در شرایطی که تصمیم به افزایش این مناطق گرفته شده باید پیش از اتخاذ تصمیم یک گزارش عملکرد و جامع ارائه می شد تا بررسی کنیم آیا این مناطق تاکنون به رفع موانع تولید، جذب سرمایه گذاری و شکوفایی اقتصادی کمک کرده اند؟ نبود حمایت از نیروی کار در مناطق آزاد تجاری و ویژه اقتصادی و وضع مقررات خاص نیروی کار به جای قانون کار، نتیجه ۲۵ سال کارفرماسالاری در این مناطق است. مناطقی که اگر در سطح کشور گسترش یابند قطعاً امنیت شغلی را تهدید می کنند.

صنفی است. به رغم اینکه در ماده پایانی «مقررات اشتغال نیروی انسانی در مناطق آزاد» به صراحت بر اجرای مقاوله نامه ها و توصیه نامه های سازمان بین المللی کار در خصوص حق آزادی تشکلات و حق اعتراضات و اعتصابات صنفی تأکید شده است اما تاکنون اجازه فعالیت تشکلات صنفی کاریگری نیز در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی داده نشده است.

چالش های بی پایان کارگران در مناطق آزاد و ویژه

در سرزمین اصلی، در تمامی موضوعات مورد بررسی در خصوص جامعه کار و تولید، اصل «سه جانبه گرایی» حداقل در ظاهر رعایت می شود. به عبارتی در تمام امور مربوط به تنظیم روابط کار، نمایندگان کاریگری، کارفرمایی و دولت بر سر یک میز ولو با چانه زنی در نهایت با مشارکت سه جانبه توافق می کنند اما در مناطق آزاد و ویژه موضوعی به نام سه جانبه گرایی رعایت نمی شود.

همچنین اگر در سرزمین اصلی هیأت های ۷ نفره و ۹ نفره تشخیص حل اختلاف به مشکلات نیروی کار رسیدگی می کند، در مناطق آزاد و ویژه چنین هیأت هایی وجود ندارد که همین موضوع به تنهایی برای مخالفت نمایندگان کاریگری برای توسعه این مناطق کفایت می کند.

موضوع دیگری که کارگران این مناطق را تهدید می کند خارج شدن از شمول مواد حمایتی قانون کار است. در این مناطق برای پرداخت دستمزد به نیروی کار صرفاً حداقل مزد تأکید شده است. علاوه بر این راجع به بیمه نیروی کار نیز در حالی که در سرزمین اصلی کارفرما مکلف به پوشش بیمه ای کارگر از طریق سازمان تأمین اجتماعی است اما در مناطق آزاد و ویژه پوشش بیمه ای به صورت آزاد است.

پیش از این نیز فرامرز توفیقی از فعالان کاریگری به مهر گفته بود: نخستین سوالی که پیش از افزایش تعداد مناطق آزاد باید مطرح باشد این است که آیا مناطق تأسیس شده طی سال های گذشته به اهداف خود رسیدند؟

توفیقی با اشاره به افزایش گردش مالی غیر قابل پایش در مناطق آزاد گفت: طبیعتاً به دلیل این گردش مالی غیر قابل پایش و سودهای بالا، انگیزه سرمایه گذاران برای ورود به این مناطق بسیار زیاد است.

وی ادامه داد: بنابراین با این شرایط نابه سامان حاکم بر مناطق آزاد، به جای وضع قوانین کنترلی، قصد دارند تعداد

فارغ از ضد اشتغال بودن مناطق آزاد و نا کار آمدی این مناطق برای نیروی کار، دولت باید این موضوع را بررسی کند که در مناطق آزاد و ویژه، چند بنگاه اقتصادی و صنعتی تولیدی فعال حضور دارد که در تولید ناخالص ملی ایفا نقش می کنند

جددا گانه ای تحت عنوان «مقررات اشتغال نیروی انسانی در مناطق آزاد» فعالیت می کنند؛ مقرراتی که در سال ۱۳۷۳ به تصویب رسید تا نیروی کار شاغل در این مناطق فقط از این مقررات تبعیت کنند و رسماً از چتر حمایتی قانون کار خارج شوند.

هر چند همواره موضوع خروج کارگران شاغل در مناطق آزاد از چتر حمایتی مناطق آزاد از دغدغه های نمایندگان کاریگری محسوب می شود اما گسترش این مناطق به نگرانی فعالان کاریگری و افزایش محرومیت جمعیت نیروی کار از شمول قانون کار دامن زد.

یکی از نگرانی های به حق نمایندگان تشکلات های رسمی کاریگری از افزایش تعداد مناطق آزاد و ویژه اقتصادی، این است که توسعه این مناطق، نیروی کار را نیز از شمول این قانون خارج می کند و کارفرماسالاری در این مناطق گسترش می یابد.

یکی دیگر از محدودیت های کارگران این مناطق، عدم مجوز فعالیت تشکلات

اسمش واردات می شوند نه صادرات! ۳- آسیب به تولید کنندگان و کارگران از «رقابت نابرابر» با معافیت خواران که «شرکت های صوری» در مناطق آزاد ایجاد کرده اند. ۴- آسیب به کارگران در مناطق آزاد به علت «عدم شمول قانون کار» ۵- آسیب به کارگران در مناطق آزاد به علت «حقوق و دستمزد حداقلی» ۶- آسیب به کارگران با انعقاد «قراردادهای کوتاه مدت» (عدم امنیت شغلی) و «خارج بودن دلیل» ۷- آسیب به کارگران ایرانی به علت استخدام کارگران خارجی

۸- آسیب به تولید کنندگان و کارگران ایرانی با واگذاری برخی طرح ها در مناطق آزاد به خارجی ها ۹- آسیب به تولید کنندگان و کارگران به علت ایجاد بازارهای فراوان برای فروش اجناس خارجی و خروج مردم بومی و گردشگران مناطق جدید و فعلی و مناطق از زیر «چتر خرید و حمایت از کالای ایرانی» ۱۰- آسیب به تولید کنندگان و کارگران از طریق ورود «کالای همراه مسافری» از مناطق آزاد

تبعیض علیه کارگران شاغل در مناطق آزاد

مهمترین عوامل مخالفت نمایندگان صنفی کاریگری با افزایش تعداد مناطق آزاد تجاری و ویژه اقتصادی، ایجاد تبعیض بین کارگران شاغل در مناطق آزاد با کارگران شاغل در سرزمین اصلی است به این دلیل که کارگران شاغل در مناطق آزاد از شمول قانون کار کشور خارج هستند و تحت پوشش مقررات

سیل سرمایه های سرگردان طی سال گذشته تخریب های جبران ناپذیری بر جای گذاشته اند که اگر امنیت تولید و توزیع کالای ایرانی محسوس تر شود، شاهد بازگشت نقدینگی های سرگردان به عرصه تولید خواهیم بود.

۱۰ خطر مناطق آزاد برای کارگران و تولید کنندگان

علاوه بر تهدیدات مناطق آزاد برای تولید کنندگان، به علت خارج بودن از شمول قانون کار، مناطق آزاد به محل است شمار کارگران مبدل شده اند که اعتراضات فراوانی از سوی کارگران و جامعه کاریگری دربرداشته است که با توجه به پیگیری نمایندگان مجلس برای افزایش بی سابقه تعداد این مناطق بدون اصلاح قانون کار فعلی، این مناطق سبب افزایش بی سابقه آسیب دیده خواهد شد. آسیب دیدگان و متضررین از مناطق آزاد علاوه بر مردم بومی این مناطق که جز افزایش گرانی و بیکاری نصیبشان نخواهد شد، تولید کنندگان و کارگرانی هستند که خط مقدم جنگ اقتصادی و آبادانی کشور هستند.

کارشناسان برخی از آسیب های مناطق آزاد و ویژه برای تولید کنندگان و کارگران را به این شرح عنوان می کنند: ۱- آسیب به تولید کنندگان و کارگران از «قاچاق و واردات بی رویه» از مناطق آزاد

۲- آسیب به تولید کنندگان و کارگران به علت «رقابت نابرابر» با شرکت های مناطق آزاد به دلیل معافیت های فراوان که قرار بود کالاهایشان از مناطق آزاد به خارج از کشور صادر شوند نه به داخل کشور که

محمد جندقی مرداد ماه سال گذشته بود که لایحه افزایش ۸ منطقه آزاد تجاری-صنعتی و ۱۳ منطقه ویژه اقتصادی در کمیسیون اقتصادی مجلس به تصویب رسید؛ لایحه ای که علاوه بر موج انتقاد درباره نا کار آمدی این مناطق در توسعه اقتصادی کشور، مخالفت فعالان صنفی کاریگری را نیز در پی داشت.

طی چند سال گذشته با همه اعتراضات فراوان این مناطق از سوی جوامع و اتحادیه های کاریگری، مسئولین، کارشناسان، رسانه ها، دانشجویان، نمایندگان و سایر دلسوزان اعلام توسط نهادهای مسئول مخصوصاً نهادهای نظارتی، امنیتی و انتظامی بر آن صحنه گذاشته شده که متأسفانه تاکنون عزمی جدی برای اصلاح اساسی و حل ریشه ای این مشکلات دیده نشده است.

مناطق آزاد فعلی در اهداف تعیین شده مانند جذب سرمایه خارجی ناموفق عمل کرده اند و در شرایط جنگ اقتصادی و فرار سرمایه گذاران خارجی نمی توان چشم به سرمایه گذاری خارجی داشت و باید با حفظ امنیت اقتصادی در داخل کشور از تولید کنندگان داخلی حمایت کرد.

مشکلات ایجاد شده برای تولیدی های داخلی دلایل متعددی دارد که حداقل می توان با عدم افزایش مناطق آزاد جدید این مشکلات را به علت رقابت نابرابر و قاچاق و واردات از مناطق آزاد و برابر نکرد و سبب فرار سرمایه گذاران و سرمایه ها به بازارهای غیرمولد مثل سکه و ارز و مسکن نشد که

خبر

ندادن عیدی و پاداش، بیشترین شکایت کارگران در سال ۹۷

رکود بازار در افزایش حجم پرونده های شکایات کارگران اثر گذار بوده و بسیاری از کارفرمایان به دلیل اوضاع نامساعد اقتصادی و نبود نقدینگی به عدم بیمه کارگران و تسویه حساب های پیش از موعد یا عدم پرداخت حقوق معوق نیروهای کار روی می آورند و این مساله به نارضایتی کارگران منجر می شود.

نماینده کارگران در هیأت های حل اختلاف و تشخیص، درباره پرونده هایی که به دلیل عدم پرداخت عیدی و پاداش تشکیل می شوند، می گوید: وقتی کارفرما در تأمین مواد اولیه محصول دچار مشکل است و جنسی هم که با هزار مشکل تولید می کند به دلیل پایین بودن قدرت خرید نمی تواند در بازار عرضه کند، طبیعی است که نقدینگی لازم برای پرداخت حقوق و مطالبات و حتی عیدی و پاداش کارگران را نتواند تأمین کند.

به گفته حاج اسماعیلی، رکود اقتصادی و نبود تقاضا هم موجب شده تا برخی کارفرمایان راه نجات خود را در انعقاد قراردادهای موقت و در نهایت تعدیل نیروهای کار ببینند.

که ۱۵۴ هزار و ۳۹۶ پرونده در سال ۱۳۹۷ تنها به دلیل نپرداختن عیدی و پاداش تشکیل شده است. این میزان در سال ۱۳۹۵ حدود ۱۲۱ هزار و ۸۴۸ پرونده بوده ولی در سال ۱۳۹۶ به ۱۰۴ هزار و ۹۶۷ پرونده شکایت کاهش یافته که نشان می دهد در سال ۹۶ نسبت به دو سال ۹۵ و ۹۷، شکایت کمتری از نپرداختن عیدی و پاداش توسط کارفرما به ثبت رسیده است. بعد از عیدی و پاداش، نپرداختن حقوق معوقه با ۱۴۳ هزار و ۷۰۳ پرونده، عدم پرداخت سنوات خدمت با ۱۳۸ هزار و ۳۳۳ پرونده و عدم واریز حق بیمه تأمین اجتماعی با ۱۲۵ هزار و ۸۷۳ پرونده، بیشترین میزان شکایات در سال ۱۳۹۷ را به خود اختصاص داده است.

حمید حاج اسماعیلی، نماینده کارگران در هیأت های تشخیص و حل اختلاف می گوید: بیش از ۸۰ درصد پرونده های شکایاتی که در هیأت های تشخیص و حل اختلاف ثبت و رسیدگی می شود، مربوط به عدم واریز حق بیمه های سنوات و حقوق معوق کارگران است. او می گوید: به طور حتم شرایط اقتصادی و

بررسی پرونده های شکایات کارگران نشان می دهد که بیشترین میزان شکایات کارگران در سال ۱۳۹۷ مربوط به عدم پرداخت عیدی و پاداش از سوی کارفرمایان و پس از آن حقوق معوقه بوده است.

به گزارش ایستنا، در بررسی پرونده های واصله به هیأت های تشخیص، بیشترین موارد دادخواست های مشمولین قانون کار در سال ۱۳۹۷ مربوط به عیدی و پاداش بوده که نسبت به سال ۱۳۹۵ با افزایش ۱۲۶ درصدی روبه رو بوده است. دادخواست های مربوط به حقوق معوقه، سنوات خدمت و حق بیمه اجتماعی در رتبه های بعدی قرار دارند که نسبت به سال ۱۳۹۵ به ترتیب ۲۴۳۰۴ درصد، ۲۵۷۰۴ درصد و ۹۰۱ درصد افزایش یافته اند. در سال ۱۳۹۷ کمترین موارد دادخواست ها نیز مربوط به تغییر شرایط کار با کاهش ۱۴ درصد و طرح طبقه بندی مشاغل با ۵۶ دادخواست بوده است.

بررسی پرونده های شکایات کارگران در هیأت های تشخیص دعاوی کار نشان می دهد